

Veljarakanning í Havn

Fólkaflokkurin fer aftur

Tjóðveldisflokkurin og javnaðarflokkurin fara fram og Petur í Gongd rýkur út, vísir ein veljarakanning sum eru gjørd í Hoyðølum av 158 næmingum, lærarum og starvsfólkum sum hava valrætt í Havn

460 næmingar, lærarar og starvsfólk hava lutikið í eini veljarakanning á studentaskúlanum í Hoyðølum og høvdu hesi avgjørt, so henda stórar broytingar

innan býráðið í komandi valskeiði, í hvussu so er hvat býráðslimum viðvikur.

Nú eru tað ikki bert fólk úr Havnini, sum ganga í

Hoyðølum og eisini eru mong sum ikki hava valrætt. Men ein kanning er eisini gjørd millum tey 158 sum hava valrætt í Havnini. Og her er úrslitið:

Fólkaflokkurin missir ein mann. Teir hava í løtuni fimm býráðslimir og fáa fyra. Hetta hendir sjálvt um Ingi Mohr er

fluttur av listanum hjá Petur í Gongd og yvir á fólkaflokkslistan.

Sambandið fær ein valdan afturat og sostatt koma trý sambandsfólk at sita í býráðnum komandi valskeið.

Javnaðarflokkurin fær eisini ein valdan afturat soleiðis at flokkurin fær trý vald í býráðið.

Sjálvstýrisflokkurin hevur ongan kjans, hann kemur als ikki inn og tjóðveldisflokkurin veksur úr tveimum uppá tríggjar býráðslimir.

Petur í Gongd, sum hevur sitið í býráðnum eitt mannamíni verður als ikki valdur. Ingi Mohr var ein stemmuslúkari á uttanflokkslistanum, nú er hann sum áðurnevnt á fólkaflokkslistanum.

Høvdu øll tey 460 fólkini í kanningini avgjørt hvussu býráðið í Havn skal siggja út komandi valskeið, so hevði úrslitið

verið ørvísi. Úrslitið sær soleiðis út:

Fólkaflokkurin hevði mist tveir og kom niður á tríggjar býráðslimir. Sambandið fingið tveir afturat og býráðsmanningin hjá hesum flokki hevði sostatt verið fyra.

Javnaðarflokkurin hevði fingið ein aftur at og komið uppá tríggjar. Sjálvstýrisflokkurin hevði framvegis ongan býráðslim fingið valdan.

Tjóðveldisflokkurin hevði hildið býráðsmanningina uppá tveir og uttanflokkslistin hjá Petur í Gongd hevði fingið ein mann valdan.

Holger Arnberg, lærari í Hoyðølum, hevur stórt fyrir kanningini.

Justinus

Hans Tausen Olsen svarar Hilmar Jan og stabbamyndunum:

Sjóneykan ov veik

Blaðmaðurin Hilmar Jan á Sosialinum hevur enn einaferð útmerkað seg við at lýsa figgjarviðurskiftini hjá Runavíkar Kommunu. Fyrr í ár noyddist blaðstjórin á Sosialinum at koma við eini rættleiðing um skeiv tíðindir júst í samband við roknskaparligu viðurskiftini hjá kommununi.

Nú roynir hann seg aftur og ger enn einaferð sama mistak. Sagt verður, at roknskaparviðurskiftini hjá kommununi hava verið undir sjóneykuni og hann visir nakrar stabbamyndir, sum skulu mótpregva tey tøl, sum eg annars visti á í Dimmalætting seinasta leygardag. Trupulleikin hjá Hilmar Jan er, at stjóneykan er ov veik og tí bert hesar fáu viðmerkingar.

Í grein míni í Dimmalætting seinasta leygardag visti eg á figgjarligu gongdina í hesum valskeiðinum, og eg helt meg bara til tøk, sum samsvara við veruleikan og hesi tøl vóru eisini váttad av grannskoðaranum hjá kommununi. Eg greiddi frá figgjarstøðuni í Kommununi og segði samstundis, at tíðin frammyvir fer at krevja ein varnan figgjarpolitikk sum eg ikki eri bangin fyri at átaka mær, um fólkóð visur mær hetta álit.

Hilmar Jan tosar um skattaintøkur í mun til lánbyrðuna hjá kommununi og roynir við hesum at fáa stabbamyndirnar at

passa inn í hansara uppfatan av figgjarviðurskiftinum hjá kommununi. Tað er rætt, at inntøkurnar hjá kommununi støðugt eru minkaðar síðani 1989, men lánbyrðan hjá kommununi er eisini minkað og tey tøl, sum eg visti á í grein míni í Dimmalætting seinasta leygardag, eru rættliga greidd og eisini røtt. Hilmar Jan hóvar teimum bara ikki og tað verður hansara trupulleiki.

Hilmar Jan visir á, at í

1988 var bruttolánbyrðan hjá Runavíkar kommunu kr. 77,5 mió. kr. Samtykta ilögætlanin fyri 1989 var uppá talt kr. 14.080.000,- og skuldi øll figgjast við lántøku. Sostatt kom samlaða lánbyrðan, sum undanfarna býráðið bant kommununa til, uppá kr. 91.580.000,-.

Hilmar Jan sigur, at lánbyrðan hjá Runavíkar kommunu í 1991 er kr. 104.472.576,88, men tá íroknað hann eitt studningslán, sum er 8.546.000,-

og sum er tann parturin, landsstýrið skuldi rinda í samband við havna- og skúlabygging. Kommunan fekk seinni hesa upphædd úr landskassanum og tí er ikki rætt at siga, at hettar er ein lánbyrðan hjá kommununi.

Tær rentuútreiðslur, sum eru nevndar í teimum tølum, sum vóru í grein míni í Dimmalætting, umfata tó eisini hettar bygglán, sum partvis bleiv afturgoldið við studningi úr landskassanum.

Hilmar Jan vil væl ikki pástáða, at hesar góðar 8 mill. kr. er ein lánbyrðan hjá kommununi, tá hann veit, at henda upphædd verður endurgoldin úr landskassanum.

Hvussu roknskaparkønur Hilmar Jan er, skal eg ikki leggja meg úti, men sum blaðmaður veit hann í hvussu so er, at eitt studningslán verður tikið uppá tann studning, sum landið hevur játtað, og verður hetta lán goldið beinleiðis av landsstýrinum via transport í studninginum. Hetta kemur av, at arbeiðið er liðugt, áðrenn studningurin verður goldið av landsstýrinum.

Hilmar Jan ger seg eisini klókan uppá likviditetin hjá kommununi. Hann

nevntir tær góðar 30 mill. kr., kommunan í 1989 hevði standandi á bók, men hann veit — ella átti at vita — at hesin peningur er settur í grunn til ávisar ilögur, og bløðini hava fleiri ferðir umtalað hesi stórarbeiðir. Eg nevndi tey eisini í grein míni leygardagin.

Sum eg nevndi í blaðgreinini í Dimmalætting seinasta leygardag, vórðu fleiri stór og peningakrevjandi arbeiðir sett í vrk av undanfarna býráð og skuldu tey partvis figgjast av peninginum, sum varð settur í grunn til nevndu arbeiðir.

Tað hevur verið vanligt hjá Runavíkar býráð, at seta pening í grunn til arbeiðir, ið ætlanin var at fremja og at restfiggja hesi við lán.

Tað er heldur ikki rætt, tá Hilmar Jan upplýsir, at formaðurin í undanfarna skeiði sat í minniluta í figgjarnevndini. Tá formansvalið fór fram í 1985, vóru Dia P. Johannesen og undirritaði sjálvur í uppskoti til formann og atkvøddi eg fyri, at Dia P. Johannesen gjørdist formaður.

Her kann eg upplýsa, at ynski frá teimum ymiskum nevndunum til ilögætlanina fyri 1988, ið bar brá av, at lögtingsval var fyri framman, sá soleiðis út:

Nevndirnar

Tekniska nevnd
Havnanevndin
Stadionnevndin
Sosiala nevnd
Menturanevnd
Tilsamans

figgjarnevndin

kr. 13.280.000,-
kr. 13.050.000,-
kr. 3.590.000,-
kr. 700.000,-
kr. 2.250.000,-
kr. 13.170.000,-

býráðið

kr. 6.350.000,-
kr. 1.350.000,-
kr. 0,-
kr. 200.000,-
kr. 1.200.000,-
kr. 9.100.000,-

Tað var ein samd figgjarnevnd, Hans Tausen Olsen, Dia P. Johannesen og Martin Olsen, sum mælti til eina samlaða ilögætlan uppá kr. 9.100.000,-.

Men her hendi so tað, at figgjarnevndin varð tikið av ræði av einum býráðsmeiriluta, uttanfyri figgjarnevndina, sum samtykti, at ilögætlanin bleiv tað dupluta (til landspolitiskt valagn.)

Hilmar Jan veit eisini, at formaðurin í Teknisku nevnd hettar árið var sambandsmaður, og sum nú aftur er á listanum.

Annars haldi eg, at Hilmar Jan bitur seg sjálván í halan, tá hann sigur, at býráðsformaðurin seinastu setu sat í minniluta og sostatt skal undirritaði saman við øðrum hava skuldina fyri, at lánbyrðan bleiv so stór, meðan undirritaði ikki fær lut í æruni av innistandandi peningi í hesum sama tíðarskeiði.

Argumentatiónin hjá Hilmar Jan má tí skiljast soleiðis, at hansara uppfunni meiriluti bert hevur æruna av lántøkuni, men hevur onga æru av tí nógva innistandandi peninginum.

Grein mín í Dimmalætting seinasta leygardag var annars eitt aftursvar til Oyggjatiðindi, sum í blaðgrein næstseinasta mikudag tosaði um ein »peningagysara«, sum gekk leysur í kommununi. At Hilmar Jan er ein partur av hesum óhugnaligu og ósonnu tíðindum, undrar meg ikki stórvægis.

Runavík, t. 3. des. 1992,
Hans Tausen Olsen,
býráðsformaður

kr. 6.350.000,-
kr. 1.350.000,-
kr. 0,-
kr. 200.000,-
kr. 1.200.000,-
kr. 9.100.000,-
kr. 6.550.000,-
kr. 6.950.000,-
kr. 3.000.000,-
kr. 200.000,-
kr. 1.600.000,-
kr. 18.300.000,-